

¹Abraham nahm wieder ein Weib, die hieß Ketura.²Die gebar ihm Simran und Joksan, Medan und Midian, Jesbak und Suah.³Joksan aber zeugte Saba und Dedan. Die Kinder aber von Dedan waren: die Assuriter, die Letusiter und die Leumiter.⁴Die Kinder Midians waren: Ephra, Ephra, Henoch, Abida und Eldaa. Diese alle sind Kinder der Ketura.⁵Und Abraham gab all sein Gut Isaak.⁶Aber den Kindern, die er von den Keksweibern hatte, gab er Geschenke und ließ sie von seinem Sohn Isaak ziehen, dieweil er noch lebte, gegen Aufgang in das Morgenland.⁷Das aber ist Abrahams Alter, das er gelebt hat: hundertfünfundsiebzig Jahre.⁸Und er nahm ab und starb in einem ruhigen Alter, da er alt und lebenssatt war, und ward zu seinem Volk gesammelt.⁹Und es begruben ihn die Söhne Isaak und Ismael in der zwiefachen Höhle auf dem Acker Ephrons, des Sohnes Zohars, des Hethiters, die da liegt Mamre gegenüber,¹⁰in dem Felde, das Abraham von den Kindern Heth gekauft hatte. Da ist Abraham begraben mit Sara, seinem Weibe.¹¹Und nach dem Tode Abrahams segnete Gott Isaak, seinen Sohn. Und er wohnte bei dem Brunnen des Lebendigen und Sehenden.¹²Dies ist das Geschlecht Ismaels, des Sohnes Abrahams, den ihm Hagar gebar, die Magd Saras aus Ägypten;¹³und das sind die Namen der Kinder Ismaels, davon ihre Geschlechter genannt sind: der erstgeborene Sohn Ismaels, Nebajoth, -Kedar, Abdeel, Mibsam,¹⁴Misma, Duma, Massa,¹⁵Hadar, Thema, Jetur, Naphis und Kedma.¹⁶Dies sind die Kinder Ismaels mit ihren Namen

¹وَعَادَ إِبْرَاهِيمَ فَآخَذَ رَوْحَةً اسْمُهَا قُطُورَةُ²قَوْلَتْ لَهُ زِمْرَانُ، وَيَفْسَّانُ، وَمَدَانُ، وَمِدْيَانُ، وَيَسْبَاقُ، وَشُوحَا.³وَوَلَدَ يَفْسَّانُ، سَبَا وَدَدَانُ. وَكَانَ بَنُو دَدَانُ، أَشُورِيمَ وَلَطُوشِيمَ وَلَأَمِيمَ.⁴وَبَنُو مِدْيَانُ، عَيْفَةُ وَعِغْرُ وَخُثُوكُ وَأَبِيدَاغُ وَالْدَعَةُ. جَمِيعُ هَؤُلَاءِ بَنُو قُطُورَةَ.⁵وَأَعْطَى إِبْرَاهِيمُ إِسْحَاقَ كُلَّ مَا كَانَ لَهُ.⁶وَأَمَّا بَنُو السَّرَارِيِّ اللَّوَاتِيِّ كَاتَثَ لِإِبْرَاهِيمَ فَأَعْطَاهُمْ إِبْرَاهِيمُ عَطَايَا وَصَرَفَهُمْ عَنْ إِسْحَاقَ ابْنِهِ شَرْقًا إِلَى أَرْضِ الْمَشْرِقِ وَهُوَ بَعْدُ حَيٌّ.⁷وَهَذِهِ أَيَّامُ سِنِي حَيَاةِ إِبْرَاهِيمَ الَّتِي عَاشَهَا، مِئَةً وَخَمْسُ وَسَبْعُونَ سَنَةً.⁸وَأَسْلَمَ إِبْرَاهِيمَ رُوحَهُ وَمَاتَ بِسِنِّيَّةٍ صَالِحَةٍ، سَبِيحًا وَسُبْحَانَ أَبَامَا، وَأَنْصَتَمَّ إِلَى قَوْمِهِ.⁹وَدَفَنَهُ إِسْحَاقُ وَإِسْمَاعِيلُ ابْنَاهُ فِي مَعَارَةِ الْمَكْفِيلَةِ فِي حَقْلِ عَفْرُونَ بْنِ صُوحَرَ الْجَنِّيِّ الَّذِي أَمَامَ مَمْرَا¹⁰الْحَقْلِ الَّذِي اشْتَرَاهُ إِبْرَاهِيمُ مِنْ بَنِي حِثَّ. هُنَاكَ دُفِنَ إِبْرَاهِيمُ وَسَارَةُ امْرَأَتُهُ.¹¹وَكَانَ بَعْدُ مَوْتِ إِبْرَاهِيمَ أَنَّ اللَّهَ بَارَكَ إِسْحَاقَ ابْنَهُ. وَسَكَنَ إِسْحَاقُ عَيْنَ بَيْرَ لَحْيَ رُبِّي.¹²وَهَذِهِ مَوَالِيدُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، الَّذِي وَلَدَتْهُ هَاجَرُ الْمِصْرِيَّةُ جَارِيَةً سَارَةَ لِإِبْرَاهِيمَ.¹³وَهَذِهِ أَسْمَاءُ بَنِي إِسْمَاعِيلَ بِأَسْمَائِهِمْ حَسَبَ مَوَالِيدِهِمْ، تَبَايُوثُ يَكْرُ إِسْمَاعِيلَ، وَقِيدَارُ، وَأَدْنَبِيلُ، وَمِيسَامُ،¹⁴وَمِيسَامُ، وَدُومَةُ، وَمَسَا،¹⁵وَحَدَارُ، وَتِيمَا، وَتَبُورُ، وَتَافِيشُ، وَقِدْمَةُ.¹⁶هَؤُلَاءِ هُمْ بَنُو إِسْمَاعِيلَ، وَهَذِهِ أَسْمَاؤُهُمْ بِدِيَارِهِمْ وَخُصُونِهِمْ. اثْنَا عَشَرَ رَئِيسًا حَسَبَ قَبَائِلِهِمْ.¹⁷وَهَذِهِ سِنُو حَيَاةِ إِسْمَاعِيلَ، مِئَةً وَسَبْعُ وَثَلَاثُونَ سَنَةً. وَأَسْلَمَ رُوحَهُ وَمَاتَ وَأَنْصَتَمَّ إِلَى قَوْمِهِ.¹⁸وَسَكَنُوا مِنْ حَوِيلَةَ إِلَى شُورَ الَّتِي أَمَامَ مِصْرَ جَيْمًا تَجِيءُ نَحْوَ أَشُورَ. أَمَامَ جَمِيعِ إِخْوَتِهِ تَزَلُ.¹⁹وَهَذِهِ مَوَالِيدُ إِسْحَاقَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، وَلَدَ إِبْرَاهِيمَ إِسْحَاقَ.²⁰وَكَانَ إِسْحَاقُ ابْنُ أَرْبَعِينَ بَيْتَةً لَمَّا اتَّخَذَ لِنَفْسِهِ رَوْحَةً، رِفْقَةَ بِنْتُ بَثُوبِيلَ الْأَرَامِيَّةِ، أُخْتُ لَابَانَ الْأَرَامِيِّ مِنْ قَدَانَ أَرَامَ.²¹وَصَلَّى إِسْحَاقُ إِلَى الرَّبِّ لِأَجْلِ امْرَأَتِهِ لِأَنَّهَا كَاتَثَ عَاقِرًا، فَاسْتَجَابَ لَهُ الرَّبُّ، فَحَبَلَتْ رِفْقَةَ امْرَأَتَهُ.²²وَوَلَدَتْهُ الْوَلَدَانِ فِي بَطْنِهَا، فَقَالَتْ، إِنْ كَانَ هَكَذَا فَلِمَ إِذَا أَنَا. فَمَضَتْ لِتَسْأَلَ الرَّبَّ.²³فَقَالَ لَهَا الرَّبُّ، فِي بَطْنِكَ أَمْتَانِ، وَمِنْ أَحْسَانِكَ يَفْتَرِقُ شَعْبَانِ، شَعْبُ يَفْقَى عَلَى شَعْبٍ، وَكَبِيرٌ يُسْتَعْبَدُ لِصَغِيرٍ²⁴فَلَمَّا كَمَلَتْ أَيَّامُهَا لِيلِدَ إِذَا فِي بَطْنِهَا تَوَامَانِ.²⁵فَخَرَجَ الْأَوَّلُ أَحْمَرَ، كُلُّهُ كَقَرَوَةِ شَعْرِ، فَدَعَوْا اسْمَهُ عَيْسُو.²⁶وَبَعْدَ ذَلِكَ خَرَجَ أَخُوهُ وَيَدُهُ قَابِضَةٌ يَعْقِبُ عَيْسُو، فَدَعِيَ اسْمَهُ يَعْقُوبَ.

in ihren Höfen und Zeltdörfern, zwölf Fürsten über ihre Leute.¹⁷ Und das ist das Alter Ismaels: hundert und siebenunddreißig Jahre. Und er nahm ab und starb und ward gesammelt zu seinem Volk.¹⁸ Und sie wohnten von Hevila an bis gen Sur vor Ägypten und bis wo man nach Assyrien geht. Er ließ sich aber nieder gegen alle seine Brüder.¹⁹ Dies ist das Geschlecht Isaaks, des Sohnes Abrahams: Abraham zeugte Isaak.²⁰ Isaak aber war vierzig Jahre alt, da er Rebekka zum Weibe nahm, die Tochter Bethuels, des Syrers, von Mesopotamien, Labans, des Syrers Schwester.²¹ Isaak aber bat den HERRN für sein Weib, denn sie war unfruchtbar. Und der HERR ließ sich erbitten, und Rebekka, sein Weib, ward schwanger.²² Und die Kinder stießen sich miteinander in ihrem Leibe. Da sprach sie: Da mir's also sollte gehen, warum bin ich schwanger geworden? und sie ging hin, den HERRN zu fragen.²³ Und der HERR sprach zu ihr: Zwei Völker sind in deinem Leibe, und zweierlei Leute werden sich scheiden aus deinem Leibe; und ein Volk wird dem andern Überlegen sein, und der Ältere wird dem Jüngeren dienen.²⁴ Da nun die Zeit kam, daß sie gebären sollte, siehe, da waren Zwillinge in ihrem Leibe.²⁵ Der erste, der herauskam, war rötlich, ganz rauh wie ein Fell; und sie nannten ihn Esau.²⁶ Darnach kam heraus sein Bruder, der hielt mit seiner Hand die Ferse des Esau; und sie hießen ihn Jakob. Sechzig Jahre alt war Isaak, da sie geboren wurden.²⁷ Und da nun die Knaben groß wurden, ward Esau ein Jäger und streifte auf dem Felde, Jakob aber ein sanfter

وَكَانَ إِسْحَاقُ ابْنُ سِتِّينَ سَنَةً لَمَّا وَلَدَتْهُمَا. فَكَثِيرَ الْعِلْمَانِ. وَكَانَ عِيسُو إِنْسَانًا يَعْرِفُ الصَّيْدَ، إِنْسَانٌ الْبَرِّيَّةِ. وَيَعْقُوبُ إِنْسَانًا كَامِلًا يَسْكُنُ الْجِيَامَ. فَاحْبَبَ إِسْحَاقُ عِيسُوَ لَأَنَّ فِي قَمِيهِ صَيْدًا، وَأَمَّا رِفْقُهُ فَكَانَتْ تُحِبُّ يَعْقُوبَ. وَطَبَّحَ يَعْقُوبُ طَبِيخًا، فَأَتَى عِيسُو مِنَ الْحَقْلِ وَهُوَ قَدْ أَغْيَا. فَقَالَ عِيسُو لِيَعْقُوبَ، أَطْعِمْنِي مِنْ هَذَا الْأَحْمَرِ لَأَنِّي قَدْ أَغْيَيْتُ. لِذَلِكَ دُعِيَ اسْمُهُ أَدُومَ. فَقَالَ يَعْقُوبُ، يَغْنِي الْيَوْمَ بَكُورِيَّتَكَ. فَقَالَ عِيسُو، هَا أَنَا مَاضٍ إِلَى الْمَوْتِ، قَلِمَازًا لِي بِكُورِيَّتِكَ. فَقَالَ يَعْقُوبُ، أَخْلِفْ لِي الْيَوْمَ. فَحَلَفَ لَهُ. فَبَاعَ بَكُورِيَّتَهُ لِيَعْقُوبَ. فَأَعْطَى يَعْقُوبُ عِيسُوَ خُبْزًا وَطَبِيخَ عَدَسٍ، فَأَكَلَ وَسَرِبَ وَقَامَ وَمَضَى. فَاحْتَقَرَ عِيسُو الْبَكُورِيَّةَ.

Mann und blieb in seinen Hütten.²⁸ Und Isaak hatte Esau lieb und aß gern von seinem Weidwerk; Rebekka aber hatte Jakob lieb.²⁹ Und Jakob kochte ein Gericht. Da kam Esau vom Felde und war müde³⁰ und sprach zu Jakob: Laß mich kosten das rote Gericht; denn ich bin müde. Daher heißt er Edom.³¹ Aber Jakob sprach: Verkaufe mir heute deine Erstgeburt.³² Esau antwortete: Siehe, ich muß doch sterben; was soll mir denn die Erstgeburt?³³ Jakob sprach: So schwöre mir heute. Und er schwur ihm und verkaufte also Jakob seine Erstgeburt.³⁴ Da gab ihm Jakob Brot und das Linsengericht, und er aß und trank und stand auf und ging davon. Also verachtete Esau seine Erstgeburt.